

TANTXTANT

José García
Montalvo

Catedràtic d'economia de la UPF

Comptabilitat interpretativa

Recordo que quan estudiava la carrera la comptabilitat em semblava l'assignatura més avorrida del món. Amb el temps em vaig adonar del meu error. La comptabilitat pot ser molt creativa, gairebé com l'art. Tot això ve al cas de la presentació de resultats de les entitats financeres espanyoles, on havien de mostrar les seves vergonyes immobiliàries per gentilesa del Banc d'Espanya. Si algú ha tingut la paciència de llegir les presentacions s'haurà adonat que tot aquest embolic sobre la solvència del sistema financer espanyol és una ruada. Tots els bancs i caixes són els millors, impossibilitat matemàtica similar a l'objectiu de Zapatero de la millora de les comunitats autònomes per col·locar-les totes per sobre de la mitjana. Per exemple, totes les institucions financeres tenen les millors dades de morositat.

Una institució clama que té la menor taxa de morositat absoluta de l'últim any; una altra que té el menor creixement de la mora; una altra que l'increment de la taxa de morositat és menor que la mitjana del grup de bancs de referència; unes altres que la seva mora està per sota de la dels bancs 1, 2, 3 i 4, que no apareixen identificats per garantir la confidencialitat (innecessari ja que tots els grups han hagut de mostrar la mateixa informació i és pública). Totes les institucions tenen els marges més alts que els "bancs comparables". I si no és el marge general és el ponderat per risc. I si no... De debò els analistes financers són tan ingenus per empassar-se que totes les institucions financeres espanyoles són les millors?

Quan llegeixes aquests informes tens una sensació similar a la que et produeixen les declaracions de Zapatero: saps que t'està donant gat per llebre, i el que més t'indigna és que ni tan sols intenta dissimular-ho bé. ■